

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 5. An illis qui pecca[n]t in spiritum sanctum data sit gratia
sufficiens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

habere, nec per prophetas, nec per Vrim & Tummin. Quod inepte diceretur, si per Vrim & Tummin nunquam datur responsum. Hæc est autem regula prudenter loquentium. Ut cum aliquid de vtriusque specie negant futurum, ob pœnam aliquam, aut præmium, talis sit species, ut fieri per vtramque, vel in vtraque possint. Vt si Dido minetur. Nec viua nec mortua tibi parca: stulte loqueretur, nisi putaret se omnibus locis vtramque adfuturam, pœnasque repetituram. Exaggerat igitur Christus peccatum in Spiritum sanctum, sed à distributione temporis, quod nec in hac vita, nec in futuro remittatur, quæ exaggeratio in risum abit, si nec alia vlla peccata in futuro seculo remittuntur.

§. 8. Drusus l. 1. c. 12. [Tam multos, ait, annos est, cum quaeritur quid sit, Neq; in hoc neq; in futuro seculo? Quid igitur est? Aliis aliter: mihi videtur esse prouerbiale, pro, nunquam; cuius generis sunt, à me notata in Prouerbis meis, Neq; primus neq; vltimus: neque bonum, neq; malum; neq; ad dextram neq; ad sinistram, pro, nemo, nihil quicquam, in nullam partem. Locustæ est Matth. 12. 32. Non remittetur ei neq; in hoc seculo, neq; in futuro. Quidam exponunt ac si diceret, punietur & in hoc seculo & in futuro. Quod repetitur in Theodori doctissimis annotationibus. Ceterum mouet auctoritate viri, & similes locutiones sunt in antiquis libris, Non gaudet stultici pater: Non pro sunt oportet improbe patre: Agnosce personam in iudicio non est bonum, pro eo quod nos diceremus, dolet, oblitus, pessimum est.]

Quantum laborat perfidiosa solertia, ut veritatem enectat? Dicit Dominus, Nunquam remittetur. Sed illud nunquam diuidit in partes duas, in hoc, & in futuro seculum, neutro ait condonari, quæ diuisio in multis sunt, si illud nunquam de solo præsentis seculo dicitur. Quod illius proueria indicant. Nō enim nisi stultide dicerem; Neq; primus neq; vltimus pro nemine, si vel non est, vel nō est vltimus. atq; ita de reliquis sententiam est. Faciunt omnes aduersarii contra orthodoxos, quod est in regula 35. in Moral. Basilii. οτι οτι καποτ εσιν πω δειναι εν τω ορωτε, πω τω οδ το δειναι πω γεσσεθαι οω ζοντι, & μη τω αρω πω δειναι αναλιντες, αδ αρω εν απω δειναι ζοντες, ες αυ το αρω πω δειναι θλασφιμειν. i. e. [Quod qui fructum Spiritus sancti in aliquo animaduertunt, qui eundem vbique tenorem pietatis retineat, & illum non Spiritui sancto, sed aduersario assignat, ij in ipsum Spiritum sanctum blasphemii sunt.]

QVÆSTIO V.

An illis qui peccant in Spiritum sanctum data sit gratia sufficiens?

§. 1. Aluianiani & maxime destitui gratia sufficiens arbitrantur, ita Gommaristæ in Selandia, & Hollandia, & Pareus contra Bellarm. l. 2. de gratia & meritis docet. lib. arbit. c. 4. Nonnullos non modo hypothetice, sed thetice ita deseri, ut non possint conuerti. & c. 6. [Tractat enim, inquit, quaestionem de peccantibus in Spiritum sanctum, cur blasphemiam in Spiritum sanctum his nunquam remittatur? Rationem reddit: quia sic peccantes nunquam agunt pœnitentiam: & huius iterum: quia sic peccantes Deus punit finali cæcitate, ut respicere nunquā possint. Verba Caietani sunt: Sub hac Dominica reuelatione cadit nō solum negatio remissionis, sed negatio doni pœnitentie: tanquā si dictū fuerit, quod peccantibus spiritu blasphemiae NVNQUAM concedetur remissio: quia NVNQUAM conceditur eis gratia pœnitendi, exigente hoc maxima eorū aequitas. Vnde sequitur auxilium conuersionis peccantibus in Spiritum sanctum, non villo, sed nullo momento, id est, nunquam adesse, sed semper deesse, iusto Dei iudicio: Vnde rursus evertitur aduersarii

quinta propositio huic contradictoria: Auxilium conuersionis pro loco & tempore omnibus dari.]

Idem in suam sententiam etiam Caietani trahere conatur. Fallum vero est gratia sufficientem nō omnibus dari, nec hoc Caietanus sentit, sed quibuldam interdum ob ingentia crimina, contumaciamq; negari, quanquam Caietanus nō de negata sufficente gratia, sed efficaci intelligi potest. Pareus autem diuinæ misericordiae hostis hoc ipso ex loco confutatur. Nemo efficiens data nim in Spiritu sanctum peccat, nisi qui illuminatus, est. oblatam gratiam ex mera malevolentia, lubens, volensque respuit. Habuit igitur sufficientem, sed utinonuit, voluntate mala eam reiecit. si uti non potuit, si accipere velle nō voluit, non sponte excacatus est. Scripturas multi, tum impii, is diligenter ad hanc veritatem comprobendam collegit magister meus Serarius contra Franciscum Puccium Filidinum c. 12. Job. 25. Super quem non fulget lumen illius: Psal. 18. Non est, qui se abscondat à calore eius. Psalm. 24. Vniuersæ viæ Domini misericordia & veritas. Prouerb. 3. Dominus in latere tuo, & custodiet pedem tuum, ne capiaris. Eccl. c. 18. Numerus dierum hominum, ut multum, centum anni, quasi guttæ aquæ maris deputati sunt. Et sicut calculus arena; sic exigui anni in die æui. Propter hoc patiens est Deus in illis, & effundit super nos misericordiam suam. Vidit præsumptionem cordis eorum, quoniam mala est, & cognouit subuersionem illorum, quoniam nequā est, ideo adimpleuit propitiationem in illis, & ostendit eis viam æquitatis. Job. 1. Qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Actor. 14. Non sine testimonio semetipsum reliquit (Deus) benefaciens de cælo, dans pluuias, & tempora fructifera, implens cibo & læticia corda nostra. Rom. 1. Sunt inexcusabiles (gentiles) quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt. 1. Tim. 2. Omnes homines vult (Deus) saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Vnus enim est Deus, vnus & mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus, qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus. 1. Tim. 4. Qui est Saluator omnium hominum. Apoc. 3. Ecce ego sto ad ostium & pulso. Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum. Secundo, indicant eadem scriptura, diuinæ bonitati nequaquam propositum, ut ob peccatorum villam vel multitudinem vel grauitatem, necessariū vllum adminiculum deservire gratia sufficiens.

cap. 3. Hoc habet pro certo omnis qui colit, quod vita eius, si in probatione fuerit coronabitur: si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in corruptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit, non enim delectaris in perditionibus nostris. Isaia cap. 49. Dixit Sion, dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei, Nunquid obliuisci poterit mulier infantem suum, ut non misereatur vteri filii sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. Hierem. 3. Si dimiserit vir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit virum alterū, nunquid reuertetur ad eam vltra? nunquid non polluta & contaminata erit mulier illa? Tu autē fornicata es cū amatoribus multis, tamen reuere ad me, dicit Dominus. Ezech. 16. 33. Tu ergo fili hominū, dic ad domū Israel, sic locuti estis dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nostabescim⁹: quomodo ergo viuet potuerimus? Dic ad eos, Viuo ego, dicit Domin⁹ Deus, nolo morte impii, sed ut conuertatur impius à via sua, & viuat. Matth. 11. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati sitis, & ego reficiam vos. 1. Pet. 3. Patienter agite Deus, propter vos, nolens aliquē peccare, sed omnes ad pœnitentiam reuertere.

§. 3. Tertio indicant eadem, omnes per Christum Iesum & Omnes per diaboli tyrannide vindicatos, celestique patri cumulate reconciliatos. Psalm. 106. Dicant, qui redempti sunt à Domino, benedicti gratia.

